

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XX. De alijs quatuor monasterijs S. Bartholomæi prope Vicentiam, S. Bartholomæi Pistorij, S. Laurentij in Cæsarea, & S. Mariæ Calenæ per Canonicos Frigidarios reformatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Cremontium inter Beatos sic refert: *Beatus*
Polycarpus Cremontensis Ordinis canonicorum regula-
riam clari habetur. Obijt circa annum 1470. D.
 Iohannes Iacobus Cremontensis, quæ Ioannes Phi-
 lippos noster in Chronica li. 6. c. 33. viri moribus
 religiosissimus, ingenio sublimi, ac propemo-
 dum diuino præditum, & sapientiæ plenum ap-
 pellatum. cui cum omnibus muneribus in nostra
 congregatione non semel functus esset. Deus in
 omnibus adesse, & benedicere visus est. Obijt
 anno 1524. quo tempore supremam præfecturam
 congregationis gerebat. D. Sixtus de Rhenis
 Cremontensis, S. Concilij Tridentini Prædicator,
 & Theologus, diuinarum Scripturarum eru-
 ditione singularis. postea Episcopus Carinulæ, qui
 cum gregem sibi commissum aliquot annis opti-
 mè excoluit, non sine magna sanctitatis fama ex
 hoc fragili ergastulo ad celestem patriam com-
 migrauit. Item D. Mattheus Brumanus serenissi-
 mi Ducis Mantuanæ apud Sedem Apostolicam
 Orator, principum Nicomedienfis, deinde Mel-
 phitanus Episcopus. Obijt anno 1596. Item Do-
 minus Archangelus de Rubeis Theologus eru-
 ditissimus, præter illius Commentaria in quatuor
 libros Sententiarum nuper edita testantur, à
 Paulo V. Episcopus Carinulæ designatus. Obijt
 anno 1618.

CAPVT VIGE-
 SIMVM.

De alijs quatuor Monasterijs S.
Bartholomæi prope Vicentiã,
Bartholomæi Pistorij, S. Lau-
rentij in Casarea prope Ra-
uennam, & S. Mariæ de Cale-
na per eosdem Canonicos Frig-
dionarios reformatis.

Anno 1440. Generale Capitulum Ferrariæ. Rector Generalis R. P. D. Nicolaus Bononiensis, Visitatores D. Clemes Papiensis, D. Dominicus Florentinus, & D. Martinus Bergomensis. hic apud Papienses pro Beato colitur. Anno 1441. Generale Capitulum ibidem. Rector Generalis idem D. Nicolaus. Visitatores D. Dominicus Florentinus, D. Martinus Bergomensis, & D. Sanctus Bononiensis.
 Anno 1442. Generale Capitulum ibidem. Rector Generalis R. P. D. Aurelius Placentin. Visitatores idem, excepto primo, pro quo suffe-

ctus D. Benedictus de Placentia, hoc autem anno Eugenius IV. pace composita Senas venit, Romam reuersurus, ubi propositi sui memor de Lateranensi Basilica per nostros reformanda literas Apostolicas ad Rectorem Generalem iterum direxit, iubens triginta duos canonicos Romam mitti, qui starent in Palatio Lateranensi, donec ipse Romam reuertens Lateranensem Basilicam ex illis reformaret: quam ob causam in Capitulo Generali electus fuit Prior S. Iohannis Lateranensis idem R. P. D. Aurelius tunc Rector Generalis Congregationis, & cum quatuor socijs Romam missus: sed intra paucos dies omnes ægritudine prægrauati discesserunt. Anno 1443. Generale Capitulum Ferrariæ. Rector Generalis R. P. D. Aurelius Placentinus. Visitatores D. Orosius Mediolanensis, D. Benedictus Placentinus, & D. Nicolaus Bononiensis.

Hoc eodem anno monasterium S. Bartholomæi Vicentiæ suburbanum, cum altero S. Mariæ de Pane in facce, Vicentiæ Diocesis, per nostros fuit reformatum, concedente R. D. Ermolao Barbaro Patricio Veneto, dicti monasterij commendatario, rogantibus ciuibus, & probante Papa Eugenio per suas literas Apostolicas, in hac formam datas, videlicet:

Eugenius Episcopus seruus seruatorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Ad Ecclesiarum, & monasteriorum omnium statum salubriter, & prosperè dirigendū, prout ex debito tenemur, summi Pontificatus officij nobis ex alto commissi, paterna sollicitudine vigilantes, eorum profectibus libenter intendimus, ac ex eis illa præsertim spiritualium, & temporalium detrimenta subiacta, ac regulari obseruantia destituta, per nostram prouidentiam ministerium debite reformationis beneficio gaudeant, quorum uique in ipsi Deo plantaria surrogentur, operam & operam, quantum cum Deo possumus, effusæ impendimus. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filij Ermolai Episcopi Taruisini petitio continebat, quod licet ipse olim, etiam ante suam ad Ecclesiam Taruisinam per nos factam promotionem, dum monasterium S. Bartholomæi Vicentiæ in Suburbio per Priorem gubernari solitum, ordinis S. Marci de Mantua, in Commendam obtineret, prout obtinet summo desiderio effectus, quod in monasterio ipso debita obseruantia regularis, qua illud diu caruisset, & hodie carere dignoscitur, laudabiliter vigeret, nec non in suis structuris, & adificijs ob illius gubernatorū, qui hactenus fuerunt incuriam, & negligentiam multipliciter desuetos, reparari, & alias bene, & vtiliter reformari deberet. Et licet quoad horum perfectionem adimplendam diligentiam, & operam possibiles impenderet, tamen tam propter carentiam religiosorum dicti Ordinis S. Marci sub obseruantia prædicta viuere volentium, quam etiã ex eo, quod redditus dicti monasterij ultra supportationem debitam onerum eidem superexistere, alijsq; Ecclesia fructus ei prouenientes pro tempore, ad suū, & ipsius familia statū decenter tenendū nimis suppetebant, prout neque hodie suppetunt, desiderium suum huiusmodi

19. Mo
 nasterij.

adim-

nerabili Patre D. Cambio Botto Mediolanensi de quo supra dictum fuit. Tertius Dominus Elutherius ex nobili familia de Leonicensi vir religiosissimus, & inter Poetas suorum temporum clarus, vt libri de Passione Domini, de Assumptione B. Virginis, & alij versibus heroicis ab illo exarati testantur, quorum infra Catalogum reddemus. Quartus Dominus Desiderius ex nobili familia de Luscis, siue Luschijs, qui scripti libri de vita Beate Monice, & alia quaedam, de quo Mathæus Bossius epistola quinquagesima quinta ad eundem ita scribit: *ad carmen potissimum naturæ te genuit, in eo quidem poematum genere multum, & commodatissimè, & facilitate contulit tibi, quæ uero te peperit mater, fuisse puerperio misis creditur, labaque testis, eo & ingenio fratres tui omnino, profectus paucis cum literis genitorum poetarum, ut potest. Quintus Zacharias ex nobili familia de Lilijs Leonis Decimi Pontificis, propter egregias animi doctores, & morum suauitatem familiaris, qui illum Schastensem Episcopum creauit, quem Mathæus Bossius atate iam prouectum è seculo ad nostram congregationem retraxerat, ipsomet tradidit in epistola 112. ad prædictum Zachariam. Hic Dictionarium Geographum, & Cosmographum edidit, quod laudat Petrus Calcedonius in quadam epistola ad Marcum Antonium Schellium, vt infra dicemus. Sextus Dominus Casar de Calderarijs in Philosophicis, & Theologicis, nec non in sacris literis optimè versatus, qui edidit explanationes perpulchras in psalmum quinquagesimum, & in canticum Beate Virginis. Septimus Dominus Gabriel Inehinas, qui scripsit plura volumina sacrarum Concionum, & vt alios multos omittam, quos commemorat Ioannes Philippus noster in Chronica libro sexto e. vigesimo secundo & vigesimo nono, nostris diebus effulsit in hoc monasterio Venerabilis Pater Dominus Albertus de Altissimis, de quo Reuerendus Pater Frater Camillus Sancti Angelus à Colorno in Ecclesia Vicentina Generalis Inquisitor, in approbatione libri de illius vita per Dominum Paulum Amiliu Saracenum nobilis congregationis canonicum editi, sic testatur: *Pater Camillus de Sancto Angulo à Colorno Ordinis Prædicat. Sancti Patris Dominici, sacra Theologiae Magister, & ab Apostolica sede Inquisitor Generalis Ecclesie Vicentinae specialiter delegatus, visa attentione R. P. Fr. Spiritus de Mantua Ordinis eiusdem, ac etiam sacra Theologiae Magistri, orationis opus editum per admodum Reuerendum Patrem Dominum Paulum Amiliu Saracenum nobilem Vicentinum Priorem sexuè Vitoru extra Bononiam, concedo imprimendum, in quo vita, mores, & acta continentur celeberrimi viri D. Alberti de Altissimis eius Vicentini, alius Ordinis canonicorum Lateranensium regularium, cuius vite sanctimoniam, simplicitatem, reuerentiam, castitatem, mundici, & vanitatum eum contemptum, propria carnis neglectum, & totalè abdicatione ab omni**

seculi, non tantum voluptate, sed etiam solatio summa cum animi mei admiratione conflexeram, dum tanti viri, ceterorumq; venerabilium canonicorum, & sacerdotum eius amabili consuetudine donatus, aspectu eius pariter, & affectu singulariter oblectarer. Cæcus mihi quidem videbatur Christi seruus iste, & suorum, & meorum omnium, & ad omnia, præterquam in obsequium Creatoris sui, sine amore sine desiderio, sine timore, sine gaudio, sine ira nisi in ordine ad summum bonum. Nullus ei unquam videbatur inesse turbatio mentis, nullus moror, afflictio nulla, tranquillitas ingenua, eximia quies, placida semper facies, eius incandus affectus, sermo compositus, breuis locutio, modica verba, sed omni pietate repleta, suorum eius cū assistere, vidi totius Vicentini populi fidelis, & p̄ copiam, regere tam nobilitatem, quam popularium personarum, suorum pariter & summorum per integrum triduum concurrentium ad exactione corpus videndum, & amplectendum in loculo sacros, cui videntis locus non fuerat extra monasterium, & qui seculi semper consortium dei linquerat in vita, à toto seculo quærebatur in morte, in quorum fidem & Datum Vicentia in aedibus S. Officij die nona Nouembris anno millesimo sexcentisimo vigesimo, frater Camillus Sanctus Angelus Inquisitor antedictus. Hoc monasterium Abbatiati dignitate decorauit prius V. anno Incarnationis Dominice 1566.

D lecto anno 1443. Eugenius IV. abud monasterium Abbatiati S. Bartholomæi Ciuitatis Pistorientis motu proprio nostris canonicis reformandum commisit, prout ex sequentibus ipsius literis apparet. videlicet: *Eugenius eps, opus seruis seruorum Dei ad futuram rei memoriam. Romanus Pontifex, in quo potestati plenitudo consistit, quique principalem Ecclesiarum, ac monasteriorum omnium curam gerit, circa ea, que ipsorum directionem, & saluarem statum, ac diuinorum inibi augmentum concernunt, prout ex debito pastorali officio diligenter intendit, & quod illa sublata ab eis similibus quibuslibet debita reformationis beneficio gaudent, grati ag, in eis Deo placata subrogentur, eorum, & operam libenter impendit, vt etiam exinde Ecclesie, & monasterio ipsa saluicia in temporalibus, & spiritalibus suscipiant incrementa. Dudum siquidem quondam Bartholomæo Abbate monasterij S. Bartholomæi Pistoriensis Ordinis S. Benedicti regimini ipsius monasterij præsidente, non cupientes eidem monasterio, cum vacaret, per Apostolicam Sedem prouidentem in vtilem, & idoneam præsidere personam, provisionem à dicto monasterij ordinarijs, & diffinitio nostra duximus ea vice specialiter referendam. Dicerent enim ex tunc irritum, & inane, si secum super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contringeret attentari. Cum itaque postmodum præfatum monasterium per obitum dicti Bartholomæi Abbatis, qui extra Romanam Curiam diocelanus extrinsecum, vacauerit, & vacet ad præsens, & fuerit acceptum, monasterium ipsum quamuis in Ecclesia adscriptis, ac sacralibus, solemnè, & notabile, ac in bono loco situatum Pistorie sitū existat, de memoria hominum regulari obseruantia destitutum remansit, prout*

III. 10 Me. nest.

hodie

hodie etiam remanet, nec vltra quatuor monachos in eo continud commorantes, quorum duo aetatis legitime non existant, habere noscitur: ac dilectus filius Iohannes Farat alter duorum monachorum minorcentium prefatorum seu abbatem prefati monasterij sic vacante ab eisdem monachis, licet possit, & contra reservationem, & decretum predicta, & de facto, nulla etiam super defectu aetatis huiusmodi ad id canonica dispensatione obtenta, electum fuisse pretendat. Nos statui diuini monasterij, de cuius provisione nullus praeter vos hac vice se intromittere potuit, reservatione, & decreto obsequenti- bus supra dictis, vt illud per nostra provisionis ministerium prosperis gratuletur euentibus, ac spiritualium, & temporalium augmentum suscipiat, salubriter providere valentes, nec non electionem ipsam, & omnia inde secuta, vti oportet, & contra reservationem, & decretum huiusmodi de facto, vt praemittitur, attentata, irrita, prout erant, & inania reputantes, ac attendentes quod dilecti filij canonici de congregatione B. Mariae de Frisonaria Ordinis S. Augustini a multis antea temporibus in nunc, bonitate, & virtutibus multiplici- bus, & diuersa monasteria, & loca in partebus Italiae consensu, ac canonice concessa, plurimum reformauerunt, & in eis sub arcta, & regulari dicti Ordinis S. Augustini obseruantia viuere noscuntur, quod ex eorum multiplici virtutibus, & fructu nostri operibus dictum monasterium summo per de reformari, ac exinde ciues pro tempore existentes dilecti ciuitatis multa suorum animarum consolatione, & gaudia, praesertim in Misere, & diuini audientibus, ac confessionibus faciendis sentire debeant, motu proprio, non ad ipsorum canonicorum, vel alterius pro eis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate monasterium S. Bartholomaei predictum, cuius fructus, redditus, & proventus quadringentorum, & quinquaginta florinorum auri de Camera secundum communem estimationem, valorum annuum, vt etiam accepimus, non excedant, sine praescripto, siue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuscunque persona, cum omnibus bonis, iuribus, & pertinentiis suis congregationi huiusmodi, ac vniuersis illius canonicis presentibus, & futuris per eos per Priorem temporaneum ad id per ipsos pro tempore electum, ac alias in xtra ipsorum ritus, mores, statuta, consuetudines, & privilegia eis concessa perpetuo, salua tamen infra scripta voluntate, tenendum, regendum, ac etiam gubernandum, auctoritate Apostolica, ex certa scientia, tenore praesentium, liber concedimus, assignamus, incorporamus, applicamus, & appropriamus: ita quod liceat ex nunc dilecto filio Rectori dictae congregationis per se, vel alium, seu alios corporalem possessionem monasterij, possessionum, donorum, iuriumque, & pertinentiarum predictorum auctoritate propria libere apprehendere, ac sibi, necnon canonicis presentibus, & futuris praefatis illam perpetuo retinere, fructusque, redditus, & proventus predictos in suos, & eiusdem monasterij vsus, ac vtilitates convertere, & exponere, Diocesis loci, & cuiuscunque alterius super hoc licentia minimi requisita. Quodque etiam dictum monasterium, ac Priorem, & canonicos de Congregatione huiusmodi,

qui in eo pro tempore permanerint, durante consensione predicta, omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, indultibus, & gratiis per nos, & pro praefatam sedem alij dictae Congregationis monasterij, Prioratibus, & locis, eorumque pro tempore canonice, & personis hactenus generaliter concessis, vti videlicet pariter, & gaudere. Et nihilominus dilecti filij abbat monasterij B. Mariae Florentinae, dicti Ordinis S. Benedicti predicti, & alij, si qui forsitan sui praesentis monasterij S. Bartholomaei, monachis, quorum nomina, & cognomina, ac gradus, status, & conditiones presentibus haberi volumus pro expressis, quod in monasterio S. Bartholomaei praefato sub habitu regulari canonicorum de Congregatione huiusmodi reuerentur, seu ad alia sancti Benedicti, aut aliorum quouis ordinum monasteria se transferre valeant, licetiam recedendi, nec non etiam pro pace, quiete, & concordia praefatorum canonicorum, & monachorum, singulis ex quatuor monachis praefati de bonis, ac fructibus, redditibus monasterij huiusmodi singulis partibus, si annuas portiones, seu pensiones auctoritate apostolica ipsi ad vitam ipsorum, seu ad certam tempora reuerendi, assignandi, & constituendi, ac conuerti, & singulis expensas post obtinendum dicti abbatibus, tam praesentibus, seu futuris quam pro reuerentibus sanctuarium, & dilectorum suorum, ac vel etiam in provisione, & defensione praesentium dilectorum canonice, & approbandi, adhaerere omnia, & singula de iure necessaria, & opportuna faciendi, & exponendi penam, & liberam metu, & auctoritate praedicta hactenus concedimus facultatem, & etiam praesentibus, & futuris ordinat monachis, & constitutis apostolicis, ac monasterium, & Ordinem S. Benedicti, & Augustini predictorum iuramento, confirmatae apostolica, vel quacunque firmitate alio modo, & consuetudine, ceterisque contrariis quouisque praeterea cum nobis in rebus, quae existerent, quod in praedicto monasterio obseruantia huiusmodi regere dilecti, volumus quod si predicti canonice obseruantiam in monasterio huiusmodi legitimo impedimento remanente, nec de se ferunt, & nisi legitime mouiti, & requisiti in a competentem eis de super praesentibus terminum finalem impedimento cessante, huiusmodi defectum suppliciter, ac infra altum finalem terminum finalem mouerint, & requisitione praecedentibus supplementum huiusmodi non fecerint, predictum monasterium pro vacatione ordinis S. Benedicti huiusmodi, vt prius, regatur, & gubernetur, ac regi, & gubernari debeat. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis, assignationis, incorporationis, applicationis, appropriationis, & voluntatis infringere, vel eius ausu temerario conuerti. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Secus vnae in ciuitate Dominica 1443. decimo tertio Calendas Septembris. Pont. nostri ann. 13.

Legi autem in quibusdam Chronicis haec reformationem sua hile Pontifici R. P. D. Cyrillano Pistoriensem eiusdem Pontificis legatione

Apostolicum, Cancellarium Praesidem, & Abbr- uatorem de Parco maiori. Postquam reformatio- nis semper in eo viguit regularis obseruantia, facta etiam in praesentiarum viget: quod nouo de reformatione, & claustris alij officinis auctum fuit. Cui etiam Julius Secundus anno 1504. Prioratum S. Thomae de sancto Matho nuncupatum Oratorium S. Gulielmi cum capella S. Francisci in dicto Prioratu erecta, cum omnibus illius bonis, & iuribus vniuit, datis literis apud S. Petri- ules Octobris.

17. Naot 1444 habita est congregatio Genera- lia in Ferrara, in qua renunciatus fuit Re- gulari R. P. D. Aurelii de Placentia. Vi- carios D. Benedictus Placentinus, D. Domi- nicus Florentinus, & D. Martinus Bergomensis. Eodem quoque anno ad tollendam contro- uersiam inter nostram congregationem ex vna, & inter Thomae de Bagnai auello monasterij S. Laurentij in Caesarea foris Rauennam exci- tantem super vniione monasterij S. Iacobi Celle- rone nostrae congregationi facta, quod mona- sterium dictus Prior ad monasterium S. Laurentij spectare volebat, vt pote caput suae congrega- tionis, praedictum monasterium S. Laurentij no- strae congregationi perpetuo incorporauit, & v- nio, hoc vno non antequam 1447. suum in- gressum effectum fuerit forticia. quo anno Nico- lanus Quintus nouis eam literis Apostolicis 17. Julij, Aprilis emanatis firmavit. De hoc mona- sterio nonnulla diximus libro superiori cap. 21. & 24. ante ante annum quadringentesimum men- tio habetur, ex Hieronymo Rubeo in Historia Rauennensi lib. 2. sub anno 396. Tenuerunt illud monachi D. Benedicti: sed disciplina mo- nastica penitus collapsa, cum spes non esset am- pletum illam per monachos dicti Ordinis res- taurandi. 1268. Philippus Rauenannat Archi- episcopus Priori, & canonicis S. Iacobi Celluo- lane Comacensis Diocesis magna sanctitatis fama pollentibus reformandum tradidit, qui vt quae ad ann. 1444. siue ad 1447. illud tenuerunt. postmodum nostrae congregationi additum, in quo canonicorum canonicorum sub regimine Prioris mansit vsque ad annum millesimum quingentesimum quingentesimum tertium, quo, praetextu munitenda ciuitatis, quod metum nimis propinquum videre- tur, Iulius III. solo exquiri iubet, lapidibus, & lig- nis in vltim nouae fabricae S. Mariz in Portu, quae tunc constructur, indulto etiam Apostolico inter vrbis comportatis exceptis templi colum- nae, quas Laurentius Honorij Imperatoris Cu- bicularius pretiosissimas, ad illud exornandum, ex Graecia comportari fecerat, quas Cardinalis Rauenne tunc Legatus abstulit, & Romam misit. Dicitur monasterij canonici Portuensibus cessante, qui sacellum intra Ecclesiam suam nobile S. Laurentio in Caesarea nuncupatum exercent. De hoc monasterio plura Hieronymus Rubeus

Apostolicum, Cancellarie Præsidem, & Abbreuiatorem de Parco maiori. Postquam reformatio nem semper in eo viguit regularis obseruantia, sicut etiam in presentiarum viget: quod nouo documento, & clausulo cũ alijs officinis auctum fuit. Cui etiam Julius Secundus anno 1504. Prioratum S. Thomæ de sancto Martho nuncupatum Ordinis olim S. Gulielmi cum capella S. Francisci in dicto Prioratu erecta, cum omnibus illius bonis, & iuribus vniuit, datis literis apud S. Petrum ad Octobris.

A No 1444 habita est congregatio Generalis Ferrariæ, in qua renunciatus fuit Reuere Generalis R. P. D. Aurelius de Placentia. Visitator D. Benedictus Placentinus, D. Dominicus Florentinus, & D. Martinus Bergomensis. Eodem quoque anno ad tollendam contro uersiam inter nostram congregationem ex vna, & fratrem Thomæ de Bagnanuallo monasterij S. Laurentij in Casarea foris Rauennam excitatam super vniõne monasterij S. Iacobi Cellenolanzæ nostræ congregationis facta, quod monasterium dictus Prior ad monasterium S. Laurentij spectare volebat, vt ipse caput suæ congrega tionis prædixit in monasterium S. Laurentij no stræ congregationi perpetuo incorporauit, & vniuit, sicut vno non antea annu 1447. suum in tegrum effectum fuerit fortica. quo anno Nico laus Quintus nouis tam literis Apostolicis 17. calenda Aprilis emanatis firmavit. De hoc mona stero nonnulla diximus libro superiori cap. 21. & 24. cuius ante annum quadringentesimum men tionem habetur, ex Hieronymo Ruben in Historia Rauennatensi lib. 2. sub anno 396. Tenuerant illud monachi D. Benedicti: sed disciplina mona stica penitus collapsa, cum spes non esset am plius illam per monachos dicti Ordinis restau randa. ann. 1268. Philippus Rauennatum Archi episcopus Priori, & canonicis S. Iacobi Celleno lanzæ Comacensis Diocesis magna sanctitatis fama pollentibus re formandum tradidit: qui vs que ad ann. 1444. siue ad 1447. illud tenuerunt. postmodum nostræ cõgregationi additū, in quo coarctatus canonicorum sub regimine Prioris mansit vsque ad annū millesimū quingentesimū quinquagesimū tertium, quo, prætextu muniendæ ciuitatis, quod membris nimis propinquū videre tur, Julius III. solo æquari iubet, lapidibus, & lignis in vsum nouæ fabricæ S. Mariæ in Portu, que tunc constructebatur, indulto etiam Apostolico intra vrbe compertatis: exceptis templi colum nis, quas Laurentius Honorij Imperatoris Cu bicularius pretiosissimas, ad illud exornandum, ex Graecia comportari fecerat, quas Cardinalis Rauennæ tunc Legatus abtulit, & Romam misit. Bonæ monasterij canonicis Portuensibus cessu runt, qui sacellum intra Ecclesiam satis nobile S. Laurentio in Casarea nuncupatum exererunt. De hoc monasterio plura Hieronymus Rubens

in Historia lib. 2. loco proximè allegato. **A** No millesimo quadringentesimo quadra gesimo quinto Generale Capitulum Ferrariæ. Rector Generalis Reuerendus Pater Dominus Simon Mediolanensis. Visitatores Dominus Orosius Mediolanensis, Dominicus Florentinus, & Dominus Martinus Bergomensis. In cuius Capituli actis sic scriptum reperio: *Item ordina tu est, & plenissime definitum, quod monasteriū san ctū Florentij de Perusio pluries propositum Congregatio ni nostræ nullatenus acceptetur, cum omnino inutile sit instituto nostro.* Hoc anno Eugenius nobilem Abbatiam S. Mariæ de Calena propè Ciuitatem Ves tanam, Diocesis tamen Sipontinæ, olim mem brum Abbatie Tremitanæ, sed ante plures annos dismembratam, monasterio Tremitano reddidit, & nostræ congregationi vniuit, datis literis vniõnis apud S. Petrum 5. Nonas Martij. De cuius Abbatie dignitate, & antiquitate constat satis ex pluribus priuilegijs Romanorū Pontificum, & Regum vtriusque Sicilia: tū monasterio Tremitano, tum etiam ipsi Abbatie Calenatensi spe cialiter concessis: nam illius mentio habetur in priuilegio Nicolai II. Abbati Tremitano, & illius successori bus facta, & consequenter in alijs pri uilegijs eidem monasterio Tremitano concessis. Extant etiam priuilegia summorum Pontificum Eugenij III. Abbati S. Mariæ de Calena, eiusque fratribus tam presentibus, quam futuris regula rem vitam professis in perpetuum, quod incipit: *essendum.* Datum anno 1152. pontificatus sui anno octauo, per quod declarat, monasterium S. Mariæ de Calena immediate spectare ad ius, & proprietatem Sancti Rom. Ecclesie quod suscipit sub protectione Sedis Apostolicæ, confirmans bona adepta, & imposterū adipiscenda, quæ numerat. Decernit, Abbatem ibidem canonicè electum à Romano Pontifice debere benedici, non ab Archiepiscopo Sipontino, qui volebat Ecclesiam Calenatensem Sipontinæ subiectam esse, quod nulla ratione probabat: Electione verò dicti Ab batis ad monasterij Capitulum spectare.

Item priuilegium Anastasij III. datum ponti ficatus illius anno primo. Item Alexandri III. datum anno 1167. Pontifi catus sui octauo. Item Celestini III. datum anno 1193. Item Innocentij III. datum anno 1208. qui præ dictum Eugenij III. priuilegium confirmant. Legitur etiam donatio facta per Leonē Epi scopum Sipontinum cum consensu totius Cleri monasterio Tremitano de prædicta Ecclesia S. Mariæ de Calena Imperij Basilij, & Constantini anno 33. mense Iulij, Indictione sexta, qui fuit an nus humanæ salutis 1008. in qua donatione ipsa Ecclesia Calenatensis liberatur ab omni seruitio præstando Ecclesie Sipontinæ.

Item priuilegium amplissimum Rogerij Pri mi Regis vtriusque Siciliae factum prædicto mo nasterio.

Lb. III.

Kkk

nasle

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

